

סדר הלימוד לשנה מעברת ג' אדר א'

ובספר "חיי מוהר"ן" דף י"ז כתב, פעם אחת אחר שנעשה מפרסם נסע רבי שמעון עם רבנו זכרוננו לברכה, דרך כפר אוסיאטין ששם יגע רבנו זכרוננו לברכה, בעבודתו הגדולה בבית חותנו שהיה דר שם, ונסע עמו דרך השדות וכיוצא והיה רבנו זכרוננו לברכה, מתגעגע מאד ואמר, כמה היה טוב לפני בכאן, כי בכל פסיעה ופסיעה הרגשתי טעם גן עדן כי שם באלו הדרכים היה רגיל לילך ולהתבודד והיה מצר ומתגעגע מאד ואמר הלא כאן היה טוב לפני מאד ולמה לי הפרסום של עכשו גם עוד פעם אחת ספר בפני שבהיותו בימי נעוריו פשהיה מתבודד באיזה מקום ביער או בשדה, כשחזר משם היה כל העולם חדש בעיניו ונדמה לו כאלו הוא עולם אחר לגמרי ולא היה העולם נראה בעיניו כלל כאשר מקדם:

עוד שם ב"שיחות הר"ן" סימן קס"ג ספר לי איש אחד מזלאטיפאלע שבהיותו יושב רבנו זכרוננו לברכה בזלאטיפאלע, פעם אחת בקיץ התפלל רבנו זכרוננו לברכה, בבקר השכם ואחר-כך שלח את בתו תילדה שרה תחיה וקראה אותו לבוא לרבנו זכרוננו לברכה ואמר לו רבנו זכרוננו לברכה, לך עמי לטיל והלך עמו חוץ לעיר והלך בין העשבים וכו', אחר-כך הלכו יותר ובאו סמוך לחר אחד (שקורין מאגילא) שהיה שם סמוך לעיר ושאל אותו מה זאת, וספר לו האיש ענין אות המאגילא ואמר לו שילך עמו לשם ונכנס לשם וכשנכנס לשם לא נראו לחוץ כלל, כי החר הנ"ל היה חלול בתוכו ועמק קצת בתוכו ונכנס לשם רבנו זכרוננו לברכה, עם האיש הנ"ל וישב רבנו זכרוננו לברכה, שם על הארץ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַסֵּסוּ ❦ לְאָמֵר מִזֶּה רִנִּיתִי וְזִכְרִי לְעַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְךָ לְעַד לְעַד מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

וְלָקַח מִבֵּית יָד שְׁלוֹ סֵפֶר "שְׁעָרֵי צִיּוֹן" וְהִתְחִיל לֹאמֹר וּבָכָה מְאֹד מְאֹד וְהָיָה אוֹמֵר לְהֵלֵן מִדָּף לְדָף וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי הַפֶּסֶק וְהָאִישׁ עָמַד אֶצְלוֹ וְהִחֲזִיק הַצּוֹבֵיךְ שְׁלוֹ וְעָמַד מִשְׁתוֹמֵם וְרָאָה בְּכִיתוֹ הַגְּדוּלָה מְאֹד וְשָׁחָה זְמַן הַרְבֵּה בְּזָה וּכְאֲשֶׁר פָּסַק מִלְּבָבוֹת צָוָה עַל הָאִישׁ הַנֵּ"ל שִׁילֵךְ וְיִסְתַּכֵּל בַּחוּץ הֵיכָן הַיּוֹם עוֹמֵד וְיִצָּא וְרָאָה שֶׁכָּבֵר פָּנָה הַיּוֹם וְהִשְׁמַשׁ נוֹטָה לְשִׁקְעַ וְכָל כֶּךָ הִתְמַהֵמָה בְּבִכּוּתוֹ קָרוֹב לַיּוֹם שָׁלֵם בְּקִיץ בְּלִי הַפֶּסֶק וְכוּ':

עוֹד שֵׁם סִימָן קס"ד גַּם כְּשִׁיִּצָּא לְקַהֲלֵת קֹדֶשׁ אוֹמַאן שְׁהָיָה סָמוּךְ מְאֹד לְהִסְתַּלְקוֹתוֹ כְּמוֹ חֲצִי שָׁנָה וּכְבָר זָכָה לְמַעְלָה עֲלִיוֹנָה שְׁלֹא זָכָה בָּהּ אָדָם מֵעוֹלָם כְּמִבְּאֵר כְּבָר, גַּם שֵׁם הָיָה לוֹ הַתְּבוּדוֹת הַרְבֵּה מְאֹד וּפְעַם אַחַת נִכְנַס הַבַּעַל הַבֵּית שְׁדָר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, אֶצְלוֹ בְּשִׁכְנוֹת שֵׁם בְּאוֹמַאן וְשֵׁם הָיָה לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, חֶדֶר מִיְחָד שְׁהָיָה לְבַעַל-הַבֵּית תְּפִיסַת יָד בּוֹ וְנִכְנַס הַבַּעַל הַבֵּית פְּתֹאֵם לְאוֹתוֹ הַחֶדֶר וּמָצָא אֶת רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שְׁהָיָה שׁוֹכֵב בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלָיִם עַל הָאָרֶץ אַף-עַל-פִּי שְׁהָיָה אֵז חָלוּשׁ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר חִיוֹתוֹ הָיָה בְּנִסּוֹ וְכִמְעַט שֶׁנִּגְוַע בְּכָל עֵת, אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא עָזַב דְּרָכּוֹ הַטּוֹב עַל-פִּי פְּשִׁיטוֹת עַד הַשָּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁנִּסְתַּלַּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה אֲשֶׁרִי לוֹ:

וְשָׁמַעְתִּי שְׁאָמַר בְּסוֹף יָמָיו, אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ מִקֶּדֶם בְּיָמֵי נְעוּרַי כְּמוֹ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ עַתָּה מַה שְׁיִכּוֹלִין לְזָכוֹת עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת לֹא הָיִיתִי מְאֵבֵד וּמִפְסִיד אֶת גּוֹפִי הַיָּקָר כָּל כֶּךָ בְּתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים:

וְהַכֵּלְלִי לְעוֹלָם לֹא נָח וְלֹא שָׁקַט אֶפְלוֹ בְּיָמֵי גְדֻלָּתוֹ אַף-עַל-פִּי שִׁזְכָּה בְּהַשְׁגוֹת אֱלֹהוֹת לְמִדְרָגָה גְּבוּהָה וְעִצּוּמָה וְנוֹרָאָה מְאֹד אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִסְתַּפֵּק עֲצָמוֹ בְּזָה וְטָרַח וְיָגַע בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְכוּ' וְהַרְבֵּה בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבְהַפְצָרוֹת וּבְקִשּׁוֹת רַבּוֹת

וּבְגֵעוּעִים וְכִסּוּפִין גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁבָּא לְהַשְׁגָּה
 וּמְדִרְגָּה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה וְאַחֲר־כֵּן תִּכְרַף מִשְׁזָכָה לְזֹאת הַהַשְׁגָּה וְהָיָה
 קִצְתָּ בְּשִׂמְחָה, וְאַחֲר־כֵּן תִּכְרַף בְּשִׁזְכָּה לְזֶה שָׂכַח כָּל הָעֶבֶר וְחִזַּר
 וְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ, כְּמוֹ שֶׁמִּתְחִיל לִילָךְ בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְלִפְעָמִים
 הָיִינוּ שׁוֹמְעִין מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ שֶׁאָמַר בְּלִשׁוֹן הַשְּׂתוּקוֹת
 וְכִסּוּפִים אֵיךְ זֹכִים לְהֵיוֹת יְהוּדִי, וְאָמַר זֹאת בְּתַמִּימוֹת גְּדוּל כְּאֵלוֹ
 לֹא הִתְחִיל עַד־יֵן כָּלֵל וְהִרְבָּה לְהַפְצִיר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרִצּוּיִם
 וְכִסּוּפִים וּמְעַנּוֹת, עַד שֶׁזָּכָה לְהַמְדִּירָה הַגְּבוּהָה מִמֶּנּוּ:

וְכֵן הָיָה כָּל פַּעַם עַד שֶׁבִּסּוֹף הִגִּיעַ לְמְדִרְגָּה גְּבוּהָה כְּזוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
 בְּתוֹךְ הַגּוֹף לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אִפְסָן, וְעַל כֵּן הָיָה מְכַרְחָה לְהַסְתַּלֵּק
 אֶז "אֵיךְ וָוֹאֵלֵט שׁוֹיִן גִּיגְעֵרִין דָּאִם הָעֵמְדִיל אוֹיִם גִּיטְאָהֵן, וָוֹאֵרִין
 אֵיךְ קָאֵן אוֹיִף אֵיִין מְדִרְגָּה נִיט שְׁטַעֲהֵן" [הֵיִיתִי כְּבָר פּוֹשֵׁט אֶת
 כְּתָנָתִי, כִּיּוֹן שֶׁאֵינִי יָכוֹל לָעֵמֵד עַל מְדִרְיָנָה אַחַת], וְאַף־עַל־פִּי
 שֶׁזָּכָה לְמָה שֶׁזָּכָה אַף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁלּוֹ בֵּינוּ
 לְבֵין קוֹנֵו בְּרוּחַ נְמוּכָה וּבְלֵב נִשְׁבָּר בְּפִשִּׁטוֹת וּבְתַמִּימוֹת כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב בְּסֵפֶר 'חַיִּי מוֹהֲר־"ן', אֲשֶׁר פִּעַם אַחַת שָׁאַל אוֹתוֹ אֶחָד מִבְּנֵי
 הַנְּעוּרִים הַקְּטָנִים אֵיךְ לְהַתְּבוּדֵד וְלִמַּד אוֹתוֹ לִזְמַר לְפָנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם: רַחֵם עָלַי וְכוּ' כִּי הִיתָכֵן שִׁיעֲבֵרוּ יָמֵי
 בְּהֶבֶל כְּזֶה וְכוּ בְּשִׁבִיל כֵּךְ נוֹצְרֵתִי (וּבְלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵו הִיתָכֵן אַז עִם זֶאל מִיר
 אַזוֹי אָוַעַק גִּעַהֵן דִּיא וְעֵלֵט בֵּין אֵיךְ דִּעַן פִּיִן דַּעֲסֵט וְעַגִּין בַּאֲשַׁאפִּין גִּיִוֹאֵרִין וְכוּ')
 אַחֲר־כֵּן, בְּאֵיזָה עֵת, עָמַד זֶה הָאִישׁ אַחַר כְּתָלֵי רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ
 לְבָרְכָה, וְשָׁמַע שֶׁרַבֵּנוּ, זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּעֶצְמוֹ שֶׁפָּךְ אֶת לְבוֹ לְפָנֵי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּדַבּוּרִים כְּאֵלוֹ:

וְכֵן אַחַר שֶׁאָמַר אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ, זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה, אֶת
 הַמַּאֲמָר תְּעִיתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד וְכוּ' בְּ"לְקוּטֵי מוֹהֲר־"ן" חֵלֵק א' סִימָן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַסֵּמֶח ׀ אָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָן לְ"עֵד לְאֲנִי מִקֻּוּה שִׁדְּךָ לְאֶחָד מִסְּפָרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ׀
׀ זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ׀

ר"ו שְׁפִירַשׁ שָׁם, שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּרַכּוּ לְקָרוֹת אֶת הָאָדָם תַּכְף
בְּשִׂרְוֹאָה שְׁהוּא תוֹעָה מִדֶּרֶךְ הַשְּׂכָל, יֵשׁ שְׁקוֹרָאוּ בְּרַמְיֹזָה וְיֵשׁ
בְּקָרִיָּאָה מִמָּשׁ וְיֵשׁ שְׁבוֹעֵט בּוֹ וּמִכְהוּ, כִּי אוֹרִיָּתָא מִכְּרֹזַת קְמִיָּהוּ
עַד מְתֵי פְתָיִים תְּאָהָבוּ פְתֵי וְהַתּוֹרָה הִיא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֵצְמוֹ,
שְׁהוּא קוֹרָא אוֹתָם וּמִבְּקָשָׁם שִׁיחֲזָרוּ אֵלָיו, וְעַל כֵּן כְּשֶׁעֲדִין לֹא נָטָה
הַרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר, אָז אֶפְשָׁר לוֹ בְּקָל לָשׁוּב, מִחֲמַת שְׁהוּא מִכִּיר
עֲדִין אֶת קוֹל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה וְרַגִּיל בּוֹ, כִּי זֶה סָמוּךְ הָיָה אֶצְל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהָיָה שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ קוֹל הַתּוֹרָה וְעֲדִין לֹא שָׁכַח אֶת הַקּוֹל
וְעַל כֵּן אֶפְשָׁר לוֹ בְּקָל לָשׁוּב, וְהוּא כְּמִשַּׁל הָרוֹעֶה כְּאֲשֶׁר שָׁה אֶחָד
תוֹעָה מִהַדֶּרֶךְ אָז תַּכְף הוּא קוֹרָא אוֹתוֹ, וּכְשֶׁהִשָּׁה עֲדִין לֹא תָעָה
הַרְבֵּה מִהַדֶּרֶךְ אֲזִי הוּא מִכִּיר הַקּוֹל וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו תַּכְף, אֲבָל
כְּשֶׁכָּבַר נָטָה הַרְבֵּה מִהַדֶּרֶךְ אָז כְּבָר שָׁכַח אֶת קוֹל הָרוֹעֶה וְאִינוּ
מִכִּיר בּוֹ וְגַם הָרוֹעֶה מִתִּיאַשׁ עוֹד מִלְּבַקְשׁוֹ מִחֲמַת שְׁזָה זְמַן רַב
שָׁהֲלַךְ וְתָעָה מֵאֲתוֹ, כֵּן כְּשֶׁכָּבַר הָאָדָם הָאֲרִיךְ זְמַן חָם וְשָׁלוֹם
בְּרִשְׁעוֹ וְנָטָה וְתָעָה הַרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר לְאֵלּוֹ הַדְּרָכִים הַמְקַלְקְלִים
וְהַתּוֹעִים אָז קָשָׁה לוֹ לָשׁוּב וְכוּ' וְזֶה תְּעִיתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד, הִינוּ
שְׁתַּעֲיִתִי מִדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר כְּשֶׁה אוֹבֵד הַנוֹטָה מִהַדֶּרֶךְ כִּנ"ל, עַל כֵּן אֲנִי
שׁוֹאֵל מִלְּפָנֶיךָ בְּקֶשׁ עֲבֹדָה כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי, הִינוּ שְׁתַּמְחָר
לְבַקְשָׁנִי תַכְף כָּל זְמַן שְׁאַנִּי זוֹכֵר וְלֹא שָׁכַחְתִּי עֲדִין אֶת קוֹל
מִצּוֹתֶיךָ וְכוּ', עֵינִ שָׁם וְכָתוּב בְּסֵפֶר "חֵי מוֹחֵר"ן" שְׁבִשְׁעָה שִׁגְלָה
אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנָנוּ, זֵכֶר צְדִיק לְבָרְכָה, אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה, אָמַר
לְתַלְמִידוֹ הַקָּדוֹשׁ הַרַב רַבִּי נֶתַן, זֵכֶר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה, שְׁזָה
הַמֶּאֱמָר הוּא עֹבְדוֹ בְּעֵתִים הַלְלוּ הַהִתְבּוֹדְדוֹת שְׁלוֹ:

וְאִם יִדְעַת וְשָׁמַעַת קָצַת מִגְּדֹל נִפְלְאוֹת יְגִיעַתוֹ וְטַרְחָתוֹ בְּעִבּוֹדַת
הַשֵּׁם מִיָּמֵי נְעוּרָיו מִמָּשׁ (כְּמִבְּאֵר קָצַת בְּסֵפָרִים "שִׁיחֹת הַר"ן" וְ"חֵי

מוֹהַר"ן) וְגַדֵּל נִפְלְאוֹת הַשְּׁגָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה וְהַנְּפִלְאָה מְאֹד, בְּיָדוּעַ וְכַמוֹיָבֵן קִצֵּת לְכָל מְעִיֵן בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר זָכוּ הָעוֹלָם לְהַנּוֹת מֵהֶם לְבַד מִשָּׂאֵר חֲבוּרָיו הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר לֹא זָכוּ הָעוֹלָם לְהַנּוֹת מֵהֶם כְּמוֹ הַסִּפְרִים אֲשֶׁר פָּקַד לְשַׂרְפָּם וְהַסִּפֵּר הַגָּנוּז שְׁלוֹ בְּבַחֲיַנֵּת וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאֹרֶז כִּי טוֹב לִגְנוֹז כַּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה לְבַד מִתַּעֲלוּמוֹת חֲכָמָה שְׂזָכָה לְהַשְׁיֵג אֲשֶׁר לֹא זָכִינוּ לִידַע מֵהֶם אֲפִלּוּ מִפִּי הַשְּׂמוּעָה וְהַיְדִיעָה לְבַד, וְאַחֲרֵי כֵן אֵלֹהֵי נִכְנָם בְּעַבֹדֶת הַשֵּׁם בְּתַמִּימוֹת אֱמֶתִי כָּךְ עַד שֶׁהַתְּבוּדָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תִּעִיתִי כְּשֶׁהָאֹבֵד וְכוּ', וּבְאִפְסוֹן הַמְּבֹאֵר בְּמֵאמְרוֹ זֶה הַנֶּ"ל וּבִדְאִי אִם תִּתְּבוּנֵן בְּזֶה תִּתְּפִלָּא מְאֹד עַל גְּדֹל תְּמִימוֹת צְדָקָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲךָ בְּאֵמֶת הֲלֹא פָּסוּק זֶה עֲצָמוֹ אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בְּסוֹף תְּמִנָּא אֲפִי שֵׁישׁ בּוֹ סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד וְכֵן בְּכָל מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׁכָלֵם מְלֵאִים סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, וּמִי לֹא יֵדַע וַיֵּאֱמִין גְּדֹל מַעֲלַת וּמְדִרְגַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אָמַר עַל עֲצָמוֹ תִּעִיתִי כְּשֶׁהָאֹבֵד וְכוּ', כִּי לְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין חֶקֶר, וְכֵן גְּדֹל בְּכִיָּתוֹ שֶׁל אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ, זְכוֹר צְדִיק לְבִרְכָה, לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר וּלְסַפֵּר כִּלְלֵ, אֲךָ בְּקִצְרָה אֶעֱתִיק כַּמָּה דְּבָרִים מְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת:

בַּסִּפֵּר "שְׁבַח־הַיְיָ" כָּתַב שְׁסֵפֶר, אֲשֶׁר כָּל לְמוֹדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה וּבַתְּחִלָּה הָיָה לֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת, וְלֹא הָיָה מִבֵּין לְמוֹדוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה מְאֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֵׁיֵאִיר עֵינָיו בְּתוֹרָתוֹ, עַד שְׂזָכָה שְׂיוּכָל לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת וְכֵן אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁלְּמַד גְּמָרָא, בַּתְּחִלָּה לֹא הָיָה מִבֵּין גַּם כֵּן, וְהָיָה בּוֹכָה גַּם כֵּן הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׂזָכָה לְהַבִּיֵן, וְכֵן אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּתְגַּדֵּל וְהַתְּחִיל לְעַסֵּק בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַזֶּעַר מִזֶּה רַחֲמֵי יְיָ לְעַד לְעַד מִקּוֹמָה שֶׁדָּוִד מְסַפֵּר רַבְּנוּ יְהִיָּה תִּיקוּן לְכַלּוֹת
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְכַתְּבֵי הָאֵר"י, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הָיָה בּוֹכָה גַם בֶּן הַרְבֵּה מְאֹד לְפָנֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁזָּכָה לְהִבִּין בְּכָל מְקוֹם שֶׁלָּמַד עַל־יְדֵי תְּפִלָּתוֹ
וּבְכִיתוֹ כִּנ"ל, עֵינָי שָׁם וּמִזֶּה נִרְאָה, אֲשֶׁר גַּם מִיָּמֵי יְלָדוּתוֹ הָיָה רָגִיל
הַרְבֵּה מְאֹד לְבָבוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל עֲבוּדָה בְּעֲבוּדַת
הַשֵּׁם:

וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר "חַיֵּי מוֹהַר"ן, שֶׁבְּהִיוֹתוֹ עֵדִין יֶלֶד קָטָן כְּבֵן שֵׁשׁ
שָׁנִים, הָיָה מִתְנַעֵנֵעַ מְאֹד לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה כְּרֹאֵי וְהִלֵּךְ
לְמִרְחֵץ בְּעֶרְב שַׁבַּת סְמוּךְ אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם מִיָּד וְטָבַל אֶת עַצְמוֹ
בְּזֵרִיזוֹת וּבָא תַכְף לְבֵיתוֹ וְלָבַשׁ בְּגָדֵי שַׁבַּת וְנִכְנַס לְבֵית־הַמְּדֻרָּשׁ
וְהִלֵּךְ אָנָּה וְאָנָּה וְרָצָה לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו קִדְשַׁת שַׁבַּת וּנְשֻׁמָּה יִתְרָה
וְהָיָה חָפִיץ לְרֹאוֹת אֵיזָה דְּבָר, אֵךְ לֹא רָאָה כָּלָל וּבְתוֹךְ כֶּךָ הִתְחִילוּ
לְכַנֵּס אַנְשִׁים לְבֵית־הַמְּדֻרָּשׁ, וּבָא אֵיזָה אִישׁ חָשׁוּב וְעָמַד אֲצֵל
שְׁלַחְנוֹ שְׁמַת־פִּלֵּל, שֶׁקּוֹרִין בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנוּ שְׁטַעַנְדֵּר, וְהִתְחִיל לֹמַר
שִׁיר־הַשִּׁירִים, וְהִלֵּךְ הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהַכְּנִים רֹאשׁוֹ לְמִטָּה
בְּתוֹךְ הַשְׁטַעַנְדֵּעַר, וּמַחְמַת שֶׁהָיָה עֵדִין יֶלֶד קָטָן, לֹא הִקְפִּידוּ עָלָיו,
וְהָיָה מְנַח שָׁם וְהִתְחִיל לְבָבוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְכָה מְאֹד
בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ כַּמָּה שָׁעוֹת עַד הָעֶרְב, עַד שֶׁעֵינָיו נִעְשׂוּ נְפוּחוֹת
(שֶׁקּוֹרִין גִּישׁוּאֵלִין) וְאַחֲר־כֶּךָ פָּתַח אֶת עֵינָיו, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוֹ הוּא
רוֹאֶה אֵיזָה אוֹר, מַחְמַת שֶׁכְּבָר נִדְלְקוּ הַנֵּרוֹת, וְעֵינָיו הָיוּ סְתוּמוֹת
כָּל כֶּךָ מְבַכֶּיָה, וְאֵז נִתְקַרֵּר דַּעְתוֹ קֶצֶת, עֵינָי שָׁם:

וְכֵן אַחֲר־כֶּךָ כְּשֶׁנִּתְגַּדֵּל לֹא עָזַב דְּרָכּוֹ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהֶעֱתִיקָתִי
לְעִיל, אֲשֶׁר גַּם בְּהִיוֹתוֹ יוֹשֵׁב בְּזִלְאֲטִיפָאֲלֵעַ אַחֲרֵי בּוֹאוֹ מֵאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל, הִלֵּךְ לְהִתְבּוֹדֵד חוּץ לְעִיר עִם עוֹד אִישׁ אֶחָד וּבְכָה מְאֹד
אֵז לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּתְמַהְמַה בְּבִכְיָתוֹ קְרוֹב לְיוֹם שְׁלָם בְּקִיץ
בְּלֵי הַפֶּסֶק וְשָׁמַעְתִּי מֵאֲבִי מוֹרֵי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר פָּעַם אַחַת

יָשָׁב אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, זֶכֶר צְדִיק לְבָרְכָה בְּחִדְרוֹ וּבְכָה כָּל כּוֹף הַרְבֵּה מְאֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהִדְמָעוֹת יָרְדוּ מֵעֵינָיו עַל הָאָרֶץ, עַד שְׁנַת־לַחֲלַח הָאָרֶץ כָּל כּוֹף מִהִדְמָעוֹת, עַד שֶׁנִּדְבַק עֵקֶב הַמַּנְעֵל שֶׁלֹּא אֵל הָאָרֶץ מִחַמַּת לַחְלוּחִית הִדְמָעוֹת:

וְכֵן עוֹד שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר פַּעַם אַחַת בְּיָמֵי הַסְּכּוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּשֶׁהִקִּיף אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, זֶכֶר צְדִיק לְבָרְכָה, אֶת הַבִּימָה בְּהֶאֱתָרוֹג וּמֵינָיו רָאוּ אֲנָשִׁיו אַחֲר־כֵּן עַל הַקְּרָקַע בַּמָּקוֹם שֶׁהִלָּךְ סָבִיב הַבִּימָה שְׁנַת־לַחֲלַח הַקְּרָקַע מִהִדְמָעוֹת שֶׁלֹּא שָׁשְׁפָה אִזּוּ בָּעֵת הַקִּיפּוֹ אֶת הַבִּימָה:

וְכַתּוּב בְּסֵפֶר "שִׁיחֹת הַר"ן" אֲשֶׁר פַּעַם אַחַת נָתַן הַטְּלִית הַיָּשָׁן שֶׁלֹּא בְּמַתָּנָה לְאַחַד מִגְּדוּלֵי מְקַרְבָּיו וְאָמַר לוֹ: הַזֶּה־הוּא מְאֹד לְכַבֵּד הַטְּלִית הַזֶּה, כִּי כִּמוֹ מִסְפֵּר שְׁעָרוֹת שָׁיֵשׁ בְּהַטְּלִית כָּל כּוֹף דְּמָעוֹת שָׁפַכְתִּי לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁיִּדְעֵתִי מֵהוּ טְלִית, וְאָמַר אֲשֶׁר בְּכָל עֵת שֶׁהוּא מְגַלָּה תוֹרָה, הוּא בּוֹכָה קִדְּם וְגַלָּה עַל זֶה סוּד נִפְלָא בְּסֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", חֵלֶק א' סִימָן רס"ב, וְכֵן כָּתַב שָׁם, כִּי מִמֵּעִינֹת הַתּוֹרָה שֶׁמְחַדְּשִׁים, נוֹבְעִים מֵהֶם נְהָרוֹת, וּבָאִים הַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַחִיצוֹנִים לְשִׁתּוֹת מֵאלוֹ הַנְּהָרוֹת וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְבָכוֹת קִדְּם שֶׁמְחַדְּשִׁים בַּתּוֹרָה, וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה מִהַבְּכֵי נְהָרוֹת בְּבַחֲיִנַת: "מִבְּכֵי נְהָרוֹת חֲבֵשׁ", עֵינֵי שָׁם בְּרֵשׁ"י וְאִזּוּ הַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַחִיצוֹנִים שׁוֹתִים מֵאלוֹ הַנְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ מִהַבְּכֵי, וְעַל־יְדֵי זֶה אֵין לָהֶם שׁוּם יְנִיקָה מִהַחֲדוּשִׁים דְּאוּרִיתָא וְעַל כֵּן נִקְרָא חֲבוּר הַהִלְכוֹת וְהַחֲדוּשִׁים בְּשֵׁם "מִסְכָּת" בְּבַחֲיִנַת: "וְשִׁקּוּי בְּבְכֵי מִסְכָּתִי", כִּי צָרִיךְ לְמִסְךְ אֶת מִשְׁקָה הַחֲדוּשִׁים בְּבְכֵי וְזֶה בְּחִינַת "עַל נְהָרוֹת בְּבַל", בְּחִינַת הַנְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשִׂים מִהַחֲדוּשִׁים הַכְּלוּלִים בְּתַלְמוּד בְּבְלִי "שָׁם יִשְׁבְּנוּ", בְּחִינַת הַיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁשָׁם לּוֹמְדִים אֵלּוֹ הַחֲדוּשִׁים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'שע"ב ✧ צִמְרָן מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לְ"צֶדֶק צְדִיק מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְצַדִּיק מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

"גַּם בְּכִינוּ", כִּי צָרִיד לְבָבוֹת מִקֶּדֶם כִּנֵּי לְעֵין שָׁם:

וְכֵן הָיָה הוֹלֵךְ תָּמִיד בְּלֵב נְשָׁבֵר מְאֹד וְלֹא הָיָה רָגִיל בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וְשִׁמְעָנוּ שְׂמִיחָתָהּ שְׂמִיחָתוֹ מִשְׂפַּחַת הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב זְכוּרָנוּ לְבָרְכָהּ, בָּאָה מִמְּלָכוֹת בֵּית דָּוִד כִּי דָוִד לְהַעֲוֹלָם עַל כֵּן גַּם זָרְעוֹ עַל-פִּי רַב הֵם הוֹלְכִים בְּלֵב נְשָׁבֵר מְאֹד, כִּי דָוִד הַמֶּלֶךְ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, יָסַד סֵפֶר תְּהִלִּים שָׂרְבוּ הוּא דְבָרֵי כְבוֹשִׁים הַיּוֹצֵאִים מִלֵּב נְשָׁבֵר, כִּי כָל דְּבָרָיו הֵם רַק צְעָקוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּלֵב נְשָׁבֵר מְאֹד, עַל כֵּן גַּם זָרְעוֹ עָתָה יֵשׁ לָהֶם לֵב נְשָׁבֵר עַל-פִּי רַב אֲבָל לָנוּ הַזֵּהִיר מְאֹד לְהִיזוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאָמַר כִּי אֲנָשִׁים כְּעֶרְכָּכְךָ יְכוּלִים לְבֹא מִלֵּב נְשָׁבֵר לְעֲצָבוֹת חֵם וְשְׁלוֹם, עַל כֵּן צָרִיכִין לִיחַד אֵיזָה שְׁעָה בַּיּוֹם שִׁיחָה לֹא לֵב נְשָׁבֵר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יְתַבָּרֵךְ, אֲבָל שְׂאֵר כָּל הַיּוֹם כָּלוּ יִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה וְעַל-יְדֵי הַשְּׂמִיחָה בְּנִקְלָלוֹ לִיחַד שְׁעָה בַּיּוֹם לְשִׁבְרָתָהּ לְבֹא לְפָנָיו יְתַבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְכָּה לִילֵךְ בְּדַרְכֵי וְהַנְהָגוֹת אֵלֶּה אֵז בּוֹדָאֵי יִזְכָּה לְאַחֲרִית טוֹב:

פתיחה

בָּרַךְ הֵבֵאתִי לְעֵיל בְּהַקְדָּמָה, אֲשֶׁר כָּל אֲבוֹתֵינוּ וְנַבִּיאֵינוּ וְחַכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים, זְכוּרָנוּ לְבָרְכָהּ, כָּלֵם הָלְכוּ בְּדָרֵךְ הַזֶּה לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתָם לְפָנֵי הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ מְכַל מָה אֲשֶׁר עָבַר עֲלֵיהֶם, וְכָל אִישׁ וְאִישׁ צָרִיד גַּם כֵּן לִילֵךְ בְּדָרֵךְ הַיְשָׁן הַזֶּה וְרַק עַל-יְדֵי זֶה יִזְכָּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְלַחַיִּים שִׁיחָתִי שְׂמִיחָתִי שְׂמִיחָתִי קִצְתָה אֲנָשִׁים הַמְּהַפְּכִים אֶת הָאֵמֶת וְאוֹמְרִים אֲשֶׁר לְאִישׁ הָעוֹמֵד בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה אֵין רָאוּי לְעַמֵּק בְּהַתְּבוּדוֹת לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ לְבַקְשׁוֹ שִׁיבְרָבוֹ לְעֲבוֹדָתוֹ יְתַבָּרֵךְ, רַק הָעֵינַן הַזֶּה שִׁיחָתִי לְגִדּוּלֵי הַצְּדִיקִים לָכֵן אָמַרְתִּי לְהַצִּיג פֶּה בְּתַחֲלַת הַסֵּפֶר אֶת הַמֶּלֶךְ הַנְּדָפֵם בְּתַחֲלַת סֵפֶר "לְקוֹטֵי הַלְכוֹת" אֲרַח חַיִּים הַמְּתַחִיל מִהַלְכוֹת שְׂבַת אֲשֶׁר בּוֹ יִזְכִּיחַ מִדְּבָרֵי חַכְמֵינוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָהּ הַקְדוּשִׁים הַפּוֹדֵ דַעְתָּם, רַק אֲדַרְבְּא, כָּל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ רַחוּקוֹ בְּיִתְרָה מִהַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ צָרִיד לְחַזֵּק עַצְמוֹ בְּזֶה

ביותר:

אִיתָא בְּמִסְכַּת עֲבוּדָה זָרָה ה': תָּנוּ רַבָּנָן, מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה
 לָהֶם לְיִרְאָה אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל כְּפֹוּיֵי טוֹבָה בְּנֵי כְּפֹוּיֵי טוֹבָה,
 בְּשָׁעָה שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה
 לָהֶם הָיָה לָהֶם לֹאמַר תֵּן לָנוּ אֶתָּה וְכוּ', אַף מֹשֶׁה לֹא רָמְזָה לְיִשְׂרָאֵל
 אֲלֵא לְאַחַר אַרְבָּעִים שָׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹלָךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה
 בַּמִּדְבָּר וְגו' וְלֹא נָתַן ה' לָכֶם לֵב לְדַעַת, אָמַר רַבָּה שָׁמַע מִנָּה לֹא
 קָאֵי אֲנָשׁ אַדְעֵיתָה דְרַבָּה עַד אַרְבָּעִין שָׁנִין:

רש"י לא רמזה לתוכחה זו אלא לאחר ארבעים שנה במשנה
 תורה בערבבות מואב אמר להם, ולא נתן לכם לב לדעת שתהיו
 יודעים לשאל מה הקדוש ברוך הוא מבקש מכם אלמא אף משה
 רבנו, עליו השלום, לא נזכר לתת על לבו דבר זה עד ארבעים
 שנה: שמע מנה לא קאי אפש אדעיתה דרבה לדעת סוף דעתו
 ותבונתו עד ארבעים שנה שהרי משה לא רמזה לישראל עד
 ארבעים שנה:

וכתבו התוספות עד ארבעים שנה לא קאי אפש וכו', פרש רש"י
 שאף משה לא נזכר ואם תאמר אמאי כעם משה על ישראל הלא
 גם הוא לא נזכר ויש לומר שלפי שהוא לא היה צריך לתפלה זו
 לא נתן לב עד ארבעים שנה דקם אדעיתה דרבה, אבל ישראל
 שהיו צריכים לתפלה זו היה להם להתבונן מאותה שעה שהרי
 כבר חטאו בעגל ובמרגלים, עד כאן לשונו:

וכתב המהרש"א באגדות בדבור המתחיל היה לכם לומר תן וכו'
 הגם שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, הכל בידי שמים חוץ מיראת
 שמים מכל מקום פשיטא דביד הקדוש ברוך הוא להטות לב בני
 אדם לטובה דכמה כתובים מורים על זה:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'סעד - אָמַר מִזֶּה רִנִּיתָ יְצִי"ל "לֵךְ לֵצִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצִי לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וּמְכַל זֶה מִבְּאֵר לְעֵין הָאֵמֶת כִּמְה מִזְהִירִים חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, עַל הַתְּבוּדוֹת, דְּהֵינּוּ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו שְׁיִתֵּן לָנוּ יִרְאֵת שָׁמַיִם לְבִלְתִּי נַחֲטָא, אֲפִי-עַל-פִּי שֶׁהַכֹּל בְּיַדֵּי שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאֵת שָׁמַיִם, אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל בְּיַדוֹ וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ דִּיקָא עַל זֶה כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר הַיֵּטֵב בְּגִמְרָא הַזֹּאת שְׁמִשָּׁה הַתְּרַעַם עֲלֵיהֶם מְאֹד וְקָרָא אוֹתָם כְּפוּיֵי טוֹבָה עַל שֶׁלֹּא אָמְרוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תֵּן לָנוּ אֶתְּהָ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְכִמְבֹאֵר שָׁם בְּמַהֲרָשׁ"א הַנִּלְל:

אַבֵּל צָרִיכִין לְהַכְנִיֵם עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד בְּהַלְמוּד שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, דְּהֵינּוּ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד תֵּן לָנוּ אֶתְּהָ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְלִבְלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוֹם אֶפְן עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, שָׁם שֶׁאֵף מִשָּׁה לֹא רְמָזָה לָהֶם כִּי אִם בְּסוּף אַרְבָּעִים שָׁנָה, כִּי אִין אָדָם עוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבּוֹ עַד אַרְבָּעִים שָׁנָה:

רְאֵה וְהִבֵּן הַיֵּטֵב כִּמְה צָרִיכִין לְעַסֵּק בְּזֶה לְהִבִּין סוּף דַּעְתָּם שֶׁל רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, שֶׁהִזְהִירוּ אוֹתָנוּ עַל זֶה כִּי הַבַּעַל דְּבַר מַחְלִישׁ מְאֹד דַּעְתּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוֹ עָלְיוֹ לֹא כּוֹנֵן רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, לְפִי עֲכִירַת מַעֲשָׂיו וְקִשְׁיוֹת עָרְפוֹ וְכוּ' אַבֵּל בְּאֵמֶת אִינוּ כֵּן, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה שְׁנַבִּין בְּעֲצָמֵנוּ סוּף דַּעְתּוֹ שֶׁרְצוֹנוֹ וְחִפְצוֹ שְׁנַבְקֵשׁ אוֹתוֹ תָּמִיד, תֵּן לָנוּ אֶתְּהָ לֵב טוֹב וְכָשֶׁר לִירְאָה אֶת שְׁמֵךְ:

וְעֵינֵי הַיֵּטֵב בְּתוֹסְפוֹת הַנִּלְל לְמַה שֶׁכָּתְבוּ בְּתַרוּצָם שְׁמִשָּׁה בְּעֲצָמוֹ לֹא שָׁם לְבוֹ כָּל כָּךְ לְזֶה כִּי הָיָה צָדִיק גָּדוֹל וְלֹא הָיָה צָרִיךְ לְתַפְלָה זוֹ, אַבֵּל יִשְׂרָאֵל שָׂרְאוֹ שְׁכָבָר נִכְשְׁלוֹ בְּעֵבְרוֹת גְּדוּלוֹת בְּעֵגֶל וּבְמִרְגְּלִים הָיָה לָהֶם לְהַכְנִיֵם עֲצָמָם לְכוּן דַּעְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁרְצוֹנוֹ, שְׁיַבְקֵשׁוּ אוֹתוֹ שֶׁיִּשְׁמְרֵם מִעֲבָרוֹת וְשֶׁהוּא יִתֵּן לָהֶם יִרְאֵת

שָׁמַיִם שְׁזָה עֵינַי תֵּן לָנוּ אֶתָּה הֵנִי"ל:

וְהִירֵי מְבֹאֵר בְּתוֹסְפוֹת הֵנִי"ל הַפּוֹדֵה הַדַּעַת שֶׁל קִצַּת הַמְּהַפְּכִין אֶת
הָאֻמֹּת שְׂאוֹמְרִים, שְׂאִין רְאוּי לְעַסֵּק בְּהַתְּבוּדוֹת לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ
לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי אִם גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, אֲבָל לֹא בְּנֵי הַנְּעוּרִים
וּבְפָרֵט אֲנָשִׁים מְגֻשָּׁמִים וְכוּ' וְהִירֵי מְבֹאֵר בְּתוֹסְפוֹת הֵנִי"ל הַהַפּוֹדֵה
מִמָּשׁ שְׂאֵדְרָבָא, מִשָּׂה רַבְּנֵנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, לֹא הָיָה צָרִיךְ לָזֶה
כָּל־כָּךְ כִּי הָיָה צְדִיק גָּדוֹל, אֲבָל עַל יִשְׂרָאֵל דִּיקָא הַקְּפִיד מְאֹד
מֵאַחַר שֶׁיָּדְעוּ אֶת מְדַרְגָּתָם הַפְּחוּתָהּ, מִחֲמַת זֶה דִּיקָא הָיוּ צָרִיכִין
לְהַתְּחִיזֵק מְאֹד בְּהַתְּבוּדוֹת וּלְהַבִּין הַיָּטֵב סוֹף דַּעְתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵף־עַל־פִּי שֶׁהוּא עֲצָמוֹ אֹמֵר מִי יֵתֵן וְכוּ' שֶׁנִּרְאָה מִזֶּה
שְׂאִין הַדָּבָר בְּיָדוֹ כִּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, הַכֹּל בְּיַדִּי
שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאֵת־שָׁמַיִם אֶף־עַל־פִּי־כֵן רְצוֹנוֹ שֶׁנִּבְקַשׁ אוֹתוֹ תֵּן לָנוּ
אֶתָּה שְׁזָה הוּא עֵינַי הַהַתְּבוּדוֹת לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ
וּלְהַתְּחִינֵן וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל נַפְשׁוֹ שִׁיחָתוֹ לֹא בְּרַחֲמָיו יִרְאֵת שָׁמַיִם
לְבַל יִחַטָּא עוֹד וְכוּ' כִּי בְּאֻמֹּת לְאֻמֹּתוֹ הַכֹּל בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּמוֹ שֶׁכִּפְּתָה
פְּסוּקִים וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, מוֹרִים עַל זֶה וְכִמוֹ
שֶׁכֶּתוּב בַּמִּהְרָשׁ"א הֵנִי"ל רַק שֶׁרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּיקָא לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ עַל
זֶה וְזֶה בְּעֲצָמוֹ כּוֹנֵת מִי יֵתֵן וְהָיָה לְבָבָם, הֵינּוּ שִׁישִׁימוּ לְבָבָם הַיָּטֵב
לָזֶה לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחִינֵן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד עַל זֶה וְלוֹמַר תֵּן לָנוּ אֶתָּה
וְכוּ', וְאִזּוּ בּוֹדֵאֵי יוֹזֵכָה אוֹתָם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִירְאֵת שָׁמַיִם וּלְכָל טוֹב
וְעֵינַי הַיָּטֵב בְּגִמְרָא הֵנִי"ל וְתָבִין כִּפְתָה וְכִפְתָה רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁכֹּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִבְקַשׁ אוֹתוֹ עַל יִרְאֵת שָׁמַיִם, שְׁזָה הוּא עֵינַי
הַהַתְּבוּדוֹת שֶׁהִזְהִירוּנוּ אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹר צְדִיק לְבָרְכָהּ,
פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֹז בְּזֶה: